

En op 1 dag vroeg in de ochtend werd het bos dan toch ontruimd. De ontruiming van het bos was één van de hoofdpunten van het nieuws. Je zag hoe de bezetters naar overvalwagens gedragen werden. Lies stak 2 vingers op, het V-teken, voor victorie... (uit: 'slapen in de armen van een boom', met dank aan Ludo Enckels en Uitgeverij Averbode voor Vlaamse Filmpje - VF, jaargang 75/16 : 6.5.2005)

Beste voorzitter GGF www.ggf.be & bosdichter Peter Theunynck,

Dit is het begin van een lang afscheid, want we schrijven tegen de herfst van 2011 nog het boek ' de 9 levens van het Lappersfortbos ' en ontvangen nog verhalenverteller Don Fabulist & je stadsgenoot van A Peter Holvoet-Hanssen op 9 oktober 2011. Maar we naderen land en straks zijn we weer thuis na een lange reis van 9 jaren met the fellowship of the wood. We hebben op onze lange reis veel bosgezellen gemaakt en er is een groot hanzestadnetwerk gegroeid. Maar de wereld in & buiten ons roept en we kunnen niet eeuwig in dit lapje Brugs bos blijven rondhangen. De Vlaamse regering zal na Cancun zeker spoed zetten met haar beloofde plan voor de zonevreemde bossen en de gemeenteraad van Brugge engageerde zich om voor de aangekochte Vlaamse KMO-zone Lappersfort de groene potloden (www.groenepotloden.be) te hanteren. De queeste zit er dus bijna op. Andere oorden roepen. Misschien zelfs de droom van de VBV-vrienden van het Lappersfort Poëziebos? We zien het wel...Wie schrijft, die blijft. Zonder bitterheid.

Ik herinner het me alsof het gisteren was. Op een dag doken ze op. De bosdichters met poëzie om het Lappersfortbos te redden. Het was de culturele herfst van 2002 en één van de eerste bosgedichten <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php?p=4> kwam van jou. Ondertussen is er veel gebeurd. We waren met velen : bosbezetters, boswachters, Vereniging voor Bos in Vlaanderen, Friends of the Earth, politici van goede wil. We hielden zelfs eens een persmoment met Greenpeace en WWF waarbij er een vals ontruimingsalarm was. Ook de beheersploeg van Natuurpunt kwam op bezoek. Zelfs de secretaris-generaal van Fabricom was één van onze gasten tijdens de tweede bezetting zomer 2009. We wandelden het Hugo Clauspad van het Brugse Lappersfort Poëziebos in <http://www.uitinwestvlaanderen.be/10235/het-hugo-clauspad-voor-poetische-wandelaars> en planten het <http://www.buitengoed.be/stadsrandbos/lappersfort/> Oostendse Lappersfort Zuurstoffbos aan. Op einde van onze reis zijn we in dialoog met de Brugse gemeenteraad. Zo hoort het. De dialoog moet eindigen waar hij niet begonnen was. Vrede in de stad.

En nu word je bedankt. Al was het maar om het nog even vol te houden met GGF. Je krijgt het boek van Pluk van de Petteflet, een lappersforter. Ook de dvd met piratencompaan Jack Sparrow Keira Knightly als dochter Robin Hood & dvd Dead Poets Society, de inspiratie van <http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php> . Maar vooral de dvd The Rainbow Warriors of Waihike Island, verhaal van het tot zinken gebrachte vlaggenschip van Greenpeace 25 jaar later. Het lied onderaan van Luka Bloom was ook het lijflied van het Groene Gordel Front. In jou eren en danken we bosbezetters en bosdichters die opduiken & opkomen met woord en daad voor het algemeen belang als zorg voor de polis.

Warriors of the rainbow are answering the call. They go to where the dust will rise.

"Waarom ben je gekomen ?" vroeg Herne, heer van de bomen en god van de bossen aan Robin Hood. ' Om mijn gelofte te breken ' Robin was bitter gestemd en moedeloos en voelde zich koud van binnen. "Dat kun je niet. Je bent uitverkoren. Er is geen ander" donderde de stem... "Jullie moeten je doel voor ogen houden" zei Herne. ' Het doel is onbereikbaar ' bromde Robin lusteloos. ' Mijn pijlen gaan verloren ' "Span dan je boog opnieuw" beval Herne. ' Waarom ? ' vroeg Robin wanhopig. ' Waarop moet ik richten als ik geen doel heb? ' "Je hoeft niet te richten" sprak Herne de jager kalm. "De pijl zal het doel vinden". (uit de honden van Lucifer, Robin May) Hernes stem weerklonk. " Om de zwakken te helpen, de hulpelozen te beschermen en te strijden tegen tirannie. Zo moet het zijn...Robin met de kap. " (alzo sprak Herne, de heer van de bomen en de god van de bossen in 'De man met de kap' van Anthony Horowitz)

Onze struikrover André combineert piratenvlag en regenboogvlag, het juiste evenwicht zoekend. Ook jij doet dat als voorzitter van het Groene Gordel Front. De bosbeweging in al zijn schakeringen van de waarheid samen houden en verbinden. Het zou een zegen zijn voor de stad en de wereld als er meer van jouw soort konden wakker worden door de hoopvolle droom van het Lappersfortbos....We hebben in alle geval samen vele zaadjes geplant. Dank aan allen die het wedervaren van de moeder der zonevreemde bossen vertelden in bospoëzie en jeugdverhalen. A.M.G. Schmidt zou het ook gedaan hebben.

Luc Vanneste, secretaris GGF www.ggf.be , Poëziebos Brugge 12.12.2010

Rainbow Warrior Luka Bloom <http://www.regiobrugge.be/ggfbrieven.php?p=24>

Warriors of the rainbow
Are answering the call
They go to where the dust will rise again
Dust will rise again and fall

Leave Polynesia alone
Polynesia, leave her alone
Leave Polynesia alone

Mon ami Français
Écoutez s'il vous plaît
J'apprends à parler Français pour dire
Votre bombe non merci
Votre poison non merci
Écoutez s'il vous plaît

Warriors of the rainbow
Are answering the call
They go to where the dust will rise again
Dust will rise again and fall

Polynesia, leave her alone

Fernando Perreira gave his life to the sea
His spirit is calling out to you
To you and to me

Polynesia, leave her alone ...

Zie ook [Suez, mon ami Français : écoute s'il vous plaît : leave lappersfort alone](#)

Hanne mijmert in zichzelf en denkt : 'Ja wij zijn de vrienden van het bos, van deze wereld vol levende wezens, waarin we zoveel plezier beleefden, zoveel droomden. Als ik niet zo jong was, dan was ik ook de hele tijd in het bos gebleven. Heel veel vraagtekens heb ik bij dit gebeuren in dit grootse levende bos : bij de vraag waarom iets dat zo duidelijk, zo simpel is zo moeilijk kan opgelost worden. Het comité heeft toch duidelijk aangetoond dat er in de stad ruimte genoeg is voor de kantoren die hier moeten komen, dat er zelfs flink wat leegstand is....' Lies die twee dagen later thuis is herinnert zich de babbel met haar papa : 'Denk toch aan je toekomst ! zei papa. 'Welke toekomst hebben we als ze elk stukje bos gaan vernietigen?' 'Je kunt niet altijd winnen,' probeerde papa haar tot andere gedachten te brengen... (uit slapen in de armen van een boom, het Vlaamse Filmpje over Reuzenbos, naar verhaal Brugse Lappersfortbos Brugge 2002) Zie www.kapersnest.be voor een klankfragment over de ridding der bomen. **GGF-zondagswandelingen in het Lappersfort Poëziebos in 2011 : zondagen 30/01 + 1/05 + 9/10, telkens om 14u30.**

GGF, gedicht voor Peter Theunynck & de fellowship of the lappersfortwood

wanneer we de strijdbijl begraven
zal ze wortel schieten en daar
ontstaat een bos van bijtjesbomen

dromers met een veel te groot hart
zullen er samen komen en gedenken
ze hebben brood meegebracht
en wijn die ze als een offer schenken

de strijd is niet vergeefs geweest
we hebben minstens elkaar gevonden:
geringe meesters van het woord die
woordeloos elkaar verstonden

nu laten wij het zingen aan de merels
die zal geen wet bedwingen
we waren geen stoere kerels
maar ook met teder prevelen
kan je een arm omwringen
zelfs de armen die ons knevelen

het ging om adem en we haalden adem
daarvoor kwamen we samen
in een verhaal van taal tegen staal
het bijtjesbos onthoudt het allemaal

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be actief in www.vbv.be/netwerk

Slotwoorden uit *Enkel de daad*, **Marijke Libert**, met dank aan uitgeverij Cossee

De droefenis hangt tussen de bomen. Alles valt naar beneden, niets valt naar omhoog. Ik zei dat je moest vertrouwen op wat je zag, maar dat er ver voorbij het zien nog belangrijker dingen waren. En dat het dan kon dat iets plotseling naar boven ging. Als je dat maar hard genoeg geloofde dan gebeurde het ook. Klim jij maar ver weg. Hoe hoger je bent, zoveel later zullen de vlammen jou bereiken. Ik beneden ben niet veilig meer. Ik kan het niet meer. Hier sta ik, tussen de dertig en de dood, terugkeren kan niet meer.

Fragment uit *Bioboy*, **Inge Misschaert**, met dank aan uitgeverij De Eenhoorn

Op weg naar de open plek in het Klapperbos ging ik even langs bij mijn oude eik. Ik liet mijn vingers over de stam gaan. Overal zag ik nieuw leven in wording. Dit bos leeft, dacht ik. Het wil leven en niets mag dat beletten! Op de open plek zat een dertigtal mensen in een cirkel. In het midden stond een grote lamp. Een man ging in het midden van de kring staan. Het werd meteen stil. 'Beste vrienden,' begon hij. 'We hebben allemaal hetzelfde doel. We willen dit bos van de ondergang redden.' Hij zweeg even. 'De massaconsumptie kunnen we niet tegenhouden. We kunnen niet veel doen tegen de globalisering van de wereldhandel. Maar in dit dorp hebben we wel een stem. Als we onze stem luid genoeg laten klinken, kunnen we dit bos redden.' 'Iedereen begon spontaan te juichen en te klappen. Geen woorden maar daden. Ik was benieuwd. Want al werd gezegd dat we een stem hadden in dit dorp, ik had daar nog weinig van gemerkt. En ik was ook niet meteen onder de indruk van de opkomst. Hoeveel lawaai konden dertig stemmen maken? Een jongen was opgesprongen. 'We moeten dit bos redden. We moeten!' Hij gebaarde wild om zich heen. 'Er staan waardevolle planten en bomen in dit bos, er huizen hier dieren. Mensen komen hier tot rust.'